

198

Мурзик

ПРАВАТА И КРИВАТА ЛИНИЯ.

ПРАВАТА И КРИВАТА ЛИНИЯ.

IX година.

7 иконна лекция на Йок. сп. ил. ки.

11.X.1929 г. петък с.

ИЗГРЪБ.

ПРАВАТА И КРИВА ЛИНИЯ.

Само Свътлиятъ Пътъ на Мъдростта Води къмъ Истината!

— Въ Истината с Скритъ Живота!

Сега искамъ отъ всичъ, да извадите основната мисъл отъ всички лекции на миналата година. Ще ги пръгледате, и ще извадите основните мисли.

Земедълците иматъ единъ прости законъ. И всички го знайтъ. Който съе, той ще живе и ще върши. Ако той само трупа, а не върши, той нико няма да придобие. И който само трупа материали, нико не се ползва. Ако той само остави всичко на нивата, идуцата година то пакъ ще има, но той нико няма да се ползува. Ози, който само съе, а не върши, нико не се ползува.

Сега, може ли правата линия да се изкриви? Пръд-
стаете, че ви се задава онь научно гледище въпроса: кои са причините,
които изкривяватъ правата линия? Защото, всичките ви работи съз-
даватъ. Често нѣкой отъ всъ пазва тѣй: азъ не мога да уча. Другъ казва:
азъ не мога да **ямъ**. Третъ казва: азъ не мога да държа пари. Четвърти съз-
дава: азъ не мога да ходя. Пети казва: азъ се уморявамъ. Тогава, как-
во отношение иматъ тия думи. Който казва: азъ не мога да уча, кои съ причините,
че не може да учи? Казватъ, той не е роденъ памѣтливъ. Оставете
паметта. Вземете една дума въ нейното изявление! Какво се разбира
подъ: азъ не мога да уча? Или, азъ не мога да помня. Не мога да разсъж-
давамъ. Или казвате: не мога да постигвамъ добъръ. Слабостъ имамъ. Какъ-
то се разбира подъ: слабостъ имамъ?

Но, да хайдемъ до въпроса. Какъ се изкривява пра-
вата линия? Щомъ продължите правата линия повече отколкото тръбва да
биде права, какво става съ нея? Двѣ положения има, или ще стане крива, и
или ще стане много дългъ. Нали въ геометрията се казва: между двѣ точ-
ки може да се тегли само една права линия. Тогава, отъ туй гледище, кри-
вата линия е съставена отъ безброй прави линии, които се движатъ около
единъ центъръ. Но това не е разрешение на въпроса. Когато имаме единъ
центъръ, и съ пергела направимъ окръжностъ, ние разрѣшаваме какъ се е
образувала кривата линия, — проявяването на този центъръ. Какъ се е образу-
вала правата линия? Ози, които изучаватъ основната геометрия, казва-
тъ: между двѣ точки може да се тегли само една права линия.

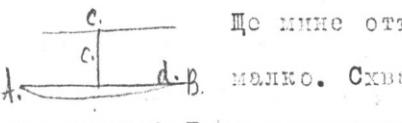
Но за да теглимъ една прави линия, коя си побудителните мотиви или причини, които да заставятъ човѣка да посткри така? Казватъ, правъ човѣкъ е той! Значи, има прави отношения между двама хора. За другъ казватъ: той е кривъ човѣкъ. Какво подразбиратъ хората подъ думата -кривъ човѣкъ? -Не посткри разумно, не посткри добъ въ отношенията си съ хората.

За такъвъ казватъ: кривъ човѣкъ е той. Сега; въ какво седи лошото, че е кривъ? Или, въ какво седи кривината? Нали когато човѣкъ иска да си направи една лъжица, нали му трѣбва една крива линия. А какво лошо има, че лъжината ну е малко криза? Хората роптаятъ противъ кривата линия, а правятъ криви лъжини. Пигамъ сега, какъ оправдаватъ хората, че ядатъ съ криви лъжини чорбата? Въ природата допуснато ли е, човѣкъ да яде чорба? Азъ всенамъ едно такова положение, -чорбата е произведѣніе само на човѣка. Само човѣкъ прави чорба. Ще нареке малко картонки, малко магдановецъ, малко вода, и ще направи една картомена чорба. И искли, че туй е нѣкаква храна за него. Хубаво.

Ако вие разбирате ония моменти, които отклоняватъ човѣка отъ правата линия, вие ще разберете вътрѣшния потикъ, защо човѣкътъ естествено се мѣни, и коя си причинитъ за промѣнитъ на вашите състояния. Едно сѫщество, косто има идеята само за едно измѣрение, у него сѫществува само една идея. И щомъ въ това сѫщество, въ ума му се родатъ двѣ идеи, и то иска да ги реализира, какво ще направи то? Може ли да ги реализира по закона на правата линия? Можемъ да туримъ тѣй както въ видимата геометрия се туратъ нѣщата. Поставете, че на една линия АВ, живѣятъ три сѫщества -1, 2, 3, А. — 1 — 2 — 3 — В. Допуснете, че тия сѫщества седатъ въ правата линия. Едното отъ тия сѫщества иска да има отношение съ сѫщество 3. Но по закона на живѣснето, туй не може да има отношения съ третото сѫщество. Слѣдователно, то ще говори на второто, и то ще биде като тѣлкувателъ. То съ третото сѫщество не може да се види, но въ неговия умъ то знае, че има още едно сѫщество прѣдъ него, и то иска да приказва съ него. Вие сега ще кажете: пѣкъ да заобиколи малко, че да се запознае. Но въ единъ свѣтъ съ едно измѣрение отъ никъдъ не можешъ да заобиколишъ. Ако бървашъ споредъ законите на този свѣтъ, а имашъ желанието, да се запознаешъ, какво трѣбва да направишъ? Естествено ще станешъ философъ. Ще кажешъ, има ли въ природата нѣкой възможностъ? Въ свѣта все трѣбва да има тили. И въ тебѣ ще се зароди тази мисъль, която ще каже: въ природата сѫществува нѣщо повече, отколкото азъ разбирамъ. Възможно е да

съществува, и да мълчи. Не е само това отношение, което сега съществува. Следователно, туй същество, което си е научило, да се запознае съ трето, или Четвърто същество, то вече въ правата линия е изкривило своя пътъ. То знае въ ума си, че не е само тази пътъ, но тръбва да има и другъ пътъ друга възможност.

Сега да ви приведа единъ примеръ. Допуснете, че вие сте студентъ или гимназистъ. И всъкога вървите по една права линия, и никога не се отбивате отъ тази линия. Тя върви право отъ къди въ гимназията. Но допуснете, че единъ професоръ, когото вие не искате да сръднете, дойде и той да живее на тази улица. Тогава у васъ се заражда едно неразположение, не ви се ходи вече по правата линия, не искате да живеете на тази улица. Излизате отъ училище, дойдете до нѣкъдъ, и кривнете отъ пътя. Пътъ ви нѣкога, защо не вървите по вашия пътъ? - Е, не ми се ходи по права линия. Защо? Защо този професоръ е тамъ, не искате да го сръднете, и изкривявате линията си. Казвате, когото човѣкъ не иска да сръдне нѣкого, той ще изкриви линията си. Сега, който разбира причинитъ, добъръ, но, който не разбира причинитъ, той ще каже твой, (вижъ чертежа).

Да мине отъ А до В, обаче не по права линия, че изкриви
малко. Сквадете ли сега отъ къдъ идеа причината на изкривяването? Този перпендикуляръ, С., е на двѣ успоредни линии. Д. е ученикъ, който живее на тази улица. При С. живее професоръ. Този студентъ дойде до прѣдъла, не продължаве пъти си, а крива. Значи, този професоръ е заставилъ студента да изкриви пъти си. Или разположението, което има студентъ къмъ професора, го е накарало да изкриви пъти си. Следователно, той е издигналъ и отъ прѣмето си. Понеже правиятъ пътъ се изминава за точно определено време, а ѝзъ той изкриви пъти си, тръбва му повече време. Въ природата е твой, съ каквато бързина и да пътувате, правата линия винаги има точно определено време. Или, права линия се определя съ точно време. Вие пътувате съ твой нѣца - тъй ставате въ мигъ. Нѣцата, която ставате въ мигъ, тъй вървятъ винаги въ права линия; а твой, която не ставате въ мигъ, тъй не върватъ въ права линия. Туй, което става момента, става въ права линия. Сега си мисл, които не разбирате законитъ, че можете, този ученикъ има право да изброя пъти си. Ти все по единъ пътъ ли ще ходи въ гимназията или въ университета? Може и по другъ пътъ.
Добъръ. Замѣниши или замѣстява този професоръ С. съ единъ неговъ любъ приятель, който живее на същото място С. Тогава кривиятъ пътъ веднага ще

изчезне, и ще се възстанови пакъ първите отношения. Тогава кому са причините за изчезването на кривата линия? Неговият приятел е причината. Сега, това е едно явление. Да го пръведете във вашия психически святъ. По тази аналогия казваме единъ законъ, по който можете да дължувате. Защото, възможно е, и въ вашата точка С. да се яви едно чувство, което може да ви застави да измените хода на вашия мисли или желания, или на вашия постъпки. Това е възможно. Ако дойде друго едно същество, което има хубави отношения към васъ, да възстанови пакъ първите отношения, които вие сте имали. Следователно, казвамъ, ако имаш единъ човекъ, който не обичаш, например другъ, който те обича, за да се възстанови първото положение. И всъщност на това, когато хората ги гонятъ, търсятъ поне някъдъ помощъ. Всички поверятъ лошо за него, той търси лъжъ, за да закрии малко, - той търси поне единъ човекъ, който да му съчувствува, и този, да възстанови Божественото въ себе съх. И като намери единъ човекъ, казва: нека другаръ си говорятъ колкото искашъ, единъ има, който говори добро за мене. И тогава той тръгва пакъ по правия пътъ.

Сега другата страна. Казватъ за някого: да го оправимъ. Но представете си, че онзи, който не разбира закона, иска механически да го направи. На този пътъ, на туй механическо изправяне ние поставяме единъ стражаръ С¹. Това пакъ представлява професора С. Студентътъ тръгва, но като дойде до В. иска да криве малко. Стражарътъ С¹ му казва: не може, напрво ще вървимъ! И той иска не иска, напира се между двъ злини, казва, при професора лошо, при стражара още по-лошо, и той тръгва по правия пътъ на училище. Питатъ го въ училището, защо ти друга сутринъ криввали извън пътя си, а сега минав извън правия пътъ? - Е, имаше единъ стражаръ. Значи, въ дадения случай, стражара те оправи. Но на другия денъ, този ученикъ се ухитрява, и казва: ще направя друга крива линия, - иска да забобиколи професора си отъ другата страна, по М. и този стражаръ не го е сръца. Но допуснете, и туй поставяме другъ стражаръ С². На следната сутринъ те сръца стражаръ С², и пакъ те връща, оправя те. Но на другата сутринъ този ученикъ минаве пръвъ другъ пътъ, още по-далеченъ, по Н. Пакъ поставяме стражаръ С³. И най-послѣ дойде стражарътъ С⁴. още пръвъ пътъ на ученика, пази го, като излизне, и го придружава до гимназията. Стражарътъ върви отподиръ му, и казва: право ще вървимъ! Не. Това е механическо изправление. Туй е законътъ на морализирането. Това с майсеевия законъ.

Н. С. С.
А. В.
С.

тия C^1, C^2, C^3, C^4 , това сж все моисеевия законъ, и горкиятъ ученикъ нѣма възможность да мине прѣвъ другъ путь. Питамъ, защо е това нужно сега? И той казва, както виждате, била ми, майка ми сж рѣшили да не вкаратъ въ правия путь. И ми казватъ, непрѣменно прѣвъ тази улица ще минавашъ. Заставенъ е той. Нѣма другъ изборъ. Тъ му опредѣлятъ единъ путь, и той е заставенъ отъ тамъ да идне. Но допуснете сега, стражарътъ C^4 се разболѣ, и напусне поста си. Ученикътъ кривне. Като дойде C^4 , онзи, който го морализира пакъ на място, не може да се кривне отъ пътя. Но слѣдъ туй, разболѣ се стражарътъ C^3 , ученикътъ дойде до него, пѣма го, пакъ кривне. На слѣдния денъ, тъ го заставятъ пакъ по правия путь да върви. Разболѣ се сега C^2 . Ученикътъ като дойде до това място, пакъ кривне.

Та, въ закона на наследствеността, дѣцата все повтарятъ нѣкои навици. Щомъ се прѣмакне причината, която забраява, веднага ние вземаме сѫщото направление, по който ние искаме да вървимъ. Щомъ се изяви тази причина, ние вървимъ по правия путь. Сега, ние искаме да направимъ нѣцата, но ил е страхъ, -стражаръ има. Нѣкой путь ти имашъ нужда отъ пари, вижданъ касата отворена, но обикаляшъ отъ тамъ. Защо? Хората ще те видятъ. Това е вече изкривяването. Трѣгвашъ пакъ по правия путь. Има ли единъ, ще изкриви путь, пѣма ^и ти брѣкванъ въ касата. Но въ ума ти прѣди да направишъ нѣщо, все има единъ стражаръ.

Та, когато ние говоримъ за идейния животъ, тия стражари C^1, C^2, C^3, C^4 , трѣбва да ги очистимъ отъ има сѫ. Сега питамъ, нѣма ли едно положение за този студентъ, за да не си изкривява путь? Има. Вие можете сами да намѣрите тази причина. Центърътъ С. има известна отблѣсквателна сила. Нѣкъ точката В. Тогава, въ много отношения ние можемъ да кажемъ тѣй: когато двѣ еднородни величини, които иматъ една и сѫща сила, се срѣднатъ, тъ се отблѣскватъ. Слѣдователно, професорътъ С. е една положителна сила, и студентътъ Д. и той е една положителна сила. Тогава, щомъ дойде Д. до този перпендикуляръ С., а понеже С. е по-силенъ, веднага става отблѣскване и се образува една крива линия. Затуй, често въ човѣкния мозъкъ известни желания, известни мисли се отклоняватъ по сѫщия законъ. Нѣкой путь ти искашъ да направишъ нѣщо, но зависи отъ силите, които дѣйствуваатъ, дали сѫ положителни или сѫ отрицателни.

Та разбрахте закона на отклонението. Ако сѫ положителни, или сѫ отрицателни, може да измѣнишъ своя путь. Тогава постиженията какви сѫ. Зароди се у тебе една мисъль, но тя трѣбва да има известно постижение.

Щомъ пътъ с по-дълбъг отколкото тръбва, ти няма да имаш едно правилно постижение. Казвамъ, въ живота, когато се пръвеждатъ обикновенитъ сили, обикновенитъ мисли и желания на хората, когато се изясняватъ, вече се разбиратъ причините малко по-друго. Има още една философия, още неоформена. Т.е. между проявите на физическия живот и между проявите на духовния животъ няма още ясна връзка въ напето съзнание. И вследствие на това, много наши постижки не можемъ да ги изяснимъ разумно. Изясняваме гии по този начинъ, и ли по пътя, въ който няма единство. Сега, азъ тургамъ и това, някой може да каже, какво ще се плати той отъ професора, нека си мине направо, какво има отъ това. Но представете си, че точката С. това са разбойници. Тогава ти няма да минешъ прѣзъ този пътъ, дѣто тъ минавашъ. Непрѣмено ще измѣнитъ пътя си. Ще кажете: може ли това да стане някой пътъ? Добре, представете си тогава, че С. е единъ мостъ на нѣкоя рѣка, но той е разваленъ. И ти по тази посока не можешъ да минешъ. Сега, за да изяснимъ този дадени случаи, представете си, това е единъ каналъ, прѣзъ който тръбва да мине корабътъ Д. Но тукъ, при точката С. каналътъ е затворенъ. Тогава, при този каналъ има друга мѫчинотия. Щомъ дойде до С., корабътъ ще тръгне по друго отклонение, има другъ единъ каналъ. И ако се попита: защо не върви по този правия каналъ е затворенъ. Все сѫщото е това.

Тогава другото положение. Представете си, този каналъ е затворенъ, и няма никакво отвѣрстие, какво ще стане? Едно отъ двѣтъ, или този корабъ ще се спре, и ще чака, докато каналътъ се отвори, или той ще се повърне назадъ. Слѣдователно, когато кажемъ, че въ живота на нѣкой човѣкъ е станало известно повръщане назадъ, значи, той се връща пакъ на сѫщото място отъто е тръгналъ. То е пакъ по сѫщата причина, - да намѣри другъ изходенъ пътъ, за да намѣри разрешение на този въпросъ. Значи, прѣпятствията, които срѣща на пътя си, сѫ непрѣодолими, и той прѣпочита да се върне назадъ. Но разрешението на този въпросъ е възможна. Защото отъ точката, отъ която той тръгва, тамъ може да намѣри едно разрешение.

САМО СВѢТЛИЯНЪ ПЪТЪ НА МѢДРОСТЬТА ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА !

ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЪ ЖИВОТА !